

Nếp Sống Mới

8991 Blaine Meadows Drive
Jacksonville, FL 32257-1719

Số 151 - 152

Tháng Bảy – Tám 2003

Tấm Lòng Con Trẻ

Trẻ con thường mang lại cho người lớn niềm vui và sinh khí. Một cụ già thường ngày chậm chạp nhưng khi gặp mấy cháu nhỏ tới thăm là vui hẳn, mắt sáng lên, tay chân nhanh nhẹn chụp ôm hôn đứa này, xiết chặt đứa kia vào lòng. Khi đặt đứa cháu nội, hay cháu ngoại lên lưng là cụ thích thú, có thể làm bò cho cháu cỡi, nhứt là khi có tiếng cười hăng hắc của đứa bé là cụ càng bò nhanh hơn.

Con cháu là cơ nghiệp, là báu vật mà Thượng Đế ban cho chúng ta. Đó là vàng biết đi, là ngọc biết nói được ban cho, chứ chúng ta không thể mua được. Sách *Minh Tâm Bảo Giám* có câu:

*Thuốc nào chữa bệnh ham danh vọng,
Tiền đâu mua được cháu con hiền.*

*(Vô dược khả y khanh tướng bệnh,
Hữu tiền nan mãi tử tôn hiền.*

無藥可醫卿相病
有錢難買子孫賢)

Chúng ta thích trẻ thơ vì chúng có tính hồn nhiên, chất phác, đôn hậu, nhu mì và dễ tha thứ. Vì vậy, Mạnh Tử trong sách *Ly Lâu hạ*, chương 12 dạy “Bậc đại nhân cũng không nên mất tấm lòng con đỏ” (*Đại nhân giả, bất thất kỳ xích tử chi tâm dã* 大人者不失其赤子之心也). Lão Tử qua Đạo Đức Kinh chương 28 khuyên người lớn muốn thấy đạo, nên “trở về như trẻ thơ” (*Phục qui ư anh nhi* 復歸於嬰兒).

Trẻ con cũng có tánh vâng phục trọn vẹn và tin cậy trọn vẹn một cách dễ thương. Nhà truyền giáo George MacDonald (1824-1905) cho rằng một người lành, một Cơ Đốc nhân đúng nghĩa là người luôn luôn có chỗ để trẻ con đến với mình.

Chúa Giê-xu rất yêu trẻ con. Ngài dạy phải có tâm tình như trẻ thơ thì mới thấy được nước Thiên Đàng: “Có một số người mang các trẻ thơ đến cùng Chúa Giê-xu để Ngài đặt tay lên chúng nó, nhưng các môn đệ ngăn cấm. Chúa Giê-xu thấy vậy không bằng lòng, mới bảo họ rằng: ‘Hãy để cho các trẻ thơ đến cùng ta, đừng ngăn cấm, vì nước Trời thuộc về những ai có lòng như chúng nó. Ta bảo thật, các con phải tiếp nhận nước Trời giống như một trẻ thơ, nếu không các con sẽ không thể vào đó được đâu.’ Rồi Ngài bồng chúng nó, đặt tay lên và ban phước cho chúng (*Mác 10:13-16* BPT.)

Một lần, các môn đệ hỏi Chúa ai là người lớn nhất trong nước Trời. Chúa bèn chỉ một đứa trẻ và dạy “Các con phải thay đổi và trở nên giống như trẻ thơ. Nếu không, các con không thể vào nước Trời được. Người khiêm nhường như trẻ thơ là người lớn nhất trong nước Trời (theo *Mathiơ 18:1-4*).” Có lẽ lúc đó, các môn đệ mới biết ý của Chúa Giê-xu. Ngài đến thế gian không phải xây dựng nước trên thế gian, mà là xây dựng nước Trời. *Nước Trời thì trái nghịch với nước đời*. Ai muốn vào nước Trời phải làm chết bản ngã của mình, phải bỏ tánh tự cao, tự phụ để trở về tánh khiêm nhu, coi người khác trọng hơn mình. Bác sĩ Luca ghi lại lời Chúa Giê-xu: “Người hèn mọn nhất trong các con là người cao trọng nhất” (*He who is least among you all will be great. Luke 9:48*). Như con trẻ, người muốn vào nước Trời sẽ không dùng mưu mô, không nghi ngờ sự dữ, không bêu rếu cái xấu của người, không làm bầm, cay đắng, mà quên rất nhanh lỗi lầm của người khác; tin tưởng vào lòng tốt, vào tánh thiện của người. Cũng như một hài nhi còn đỏ hồng, người muốn vào nước Trời sẽ đơn sơ trông cậy vào ân sủng của Chúa, và hoàn toàn vâng phục ý chỉ của Ngài vì biết mình bất toàn, bất lực.

NSM

10 Điều Tâm Niệm Của Người Cha

1. Tôi nhờ Chúa để làm một người cha rất yêu mến Đức Chúa Trời và phục vụ Chúa cách hết lòng, hết sức, và hết linh hồn luôn luôn.
2. Tôi nhờ Chúa để làm một người cha hết lòng yêu thương người vợ mình và cố gắng tìm cách để bớt đi mỗi gánh nặng của vợ.
3. Tôi nhờ Chúa mà làm một người cha rất vui lòng biệt riêng ra thì giờ để đáp ứng những nhu cầu tâm lý của các con mình, nào là trò chuyện với chúng nó, khuyên dạy chúng nó, hoặc chơi đùa với chúng.
4. Tôi nhờ Chúa mà làm một người cha có tính hiền lành, kiên nhẫn và thương xót con lúc khi con làm điều sai lầm.
5. Tôi nhờ Chúa mà làm một người cha gương mẫu trước mặt các con trong việc cầu nguyện và thờ phượng Chúa và phục vụ trong Hội Thánh.
6. Tôi nhờ Chúa mà làm một người cha dạy cho các con bằng hành vi cử chỉ của mình về sự siêng năng trong công việc.
7. Tôi nhờ Chúa mà làm một người cha giữ sự tiết độ - e rằng nếu các con luôn luôn nhận được vật chất quá nhiều, không sớm thì muộn, nó sẽ bị hư và làm sỉ nhục gia đình.
8. Tôi nhờ Chúa mà làm một người cha có lòng nhân đức - rộng rãi- đối với kẻ thiếu thốn và tôi sẵn sàng chia của bố thí với họ.
9. Tôi nhờ Chúa mà làm một người cha luôn luôn đặt nước của Đức Chúa Trời trên hết tất cả - nghĩa là nước của Chúa được ưu tiên trong đời sống của mình.
10. Tôi nhờ Chúa mà làm một người cha khi làm lỗi đối với con thì sẵn sàng bày tỏ lòng khiêm nhường và nói vài lời xin lỗi con.

Mục sư Jim Livingston

FATHER FORGETS

W. Livingston Larned

condensed as in "Readers Digest"

Listen, son: I am saying this as you lie asleep, one little paw crumpled under your cheek and the blond curls stickily wet on your damp forehead. I have stolen into your room alone. Just a few minutes ago, as I sat reading my paper in the

library, a stifling wave of remorse swept over me. Guiltily I came to your bedside.

There are the things I was thinking, son: I had been cross to you. I scolded you as you were dressing for school because you gave your face merely a dab with a towel. I took you to task for not cleaning your shoes. I called out angrily when you threw some of your things on the floor.

At breakfast I found fault, too. You spilled things. You gulped down your food. You put your elbows on the table. You spread butter too thick on your bread. And as you started off to play and I made for my train, you turned and waved a hand and called, "Goodbye, Daddy!" and I frowned, and said in reply, "Hold your shoulders back!"

Then it began all over again in the late afternoon. As I came up the road I spied you, down on your knees, playing marbles. There were holes in your stockings. I humiliated you before your boyfriends by marching you ahead of me to the house. Stockings were expensive-and if you had to buy them you would be more careful! Imagine that, son, from a father!

Do you remember, later, when I was reading in the library, how you came in timidly, with a sort of hurt look in your eyes? When I glanced up over my paper, impatient at the interruption, you hesitated at the door. "What is it you want?" I snapped.

You said nothing, but ran across in one tempestuous plunge, and threw your arms around my neck and kissed me, and your small arms tightened with an affection that God had set blooming in your heart and which even neglect could not wither. And then you were gone, pattering up the stairs.

Well, son, it was shortly afterwards that my paper slipped from my hands and a terrible sickening fear came over me. What has habit been doing to me? The habit of finding fault, of reprimanding-this was my reward to you for being a boy. It was not that I did not love you; it was that I expected too much of youth. I was measuring you by the yardstick of my own years.

And there was so much that was good and fine and true in your character. The little heart of you was as big as the dawn itself over the wide hills. This was shown by your spontaneous impulse to rush in and kiss me good night. Nothing else matters tonight, son. I have come to your bedside in the darkness, and I have knelt there, ashamed!

It is feeble atonement; I know you would not understand these things if I told them to you during your waking hours. But tomorrow I will be a real daddy! I will chum with you, and suffer when you suffer, and laugh when you laugh. I will bite my tongue when impatient words come. I will keep saying as if it were a ritual: "He is nothing but a boy-a little boy!"

I am afraid I have visualized you as a man. Yet as I see you now, son, crumpled and weary in your cot, I see that you are still a baby. Yesterday you were in your mother's arms, your head on her shoulder. I have asked too much, too much.

Bài dịch:

Bức Tâm Thư của Một Người Cha

Con ơi! Khi con ngủ, đôi má đỏ hồng của con kê trên tay, tóc mây dính trên trán, cha mới lên vào phòng con...

Cha muốn thú tội với con: lúc nãy trong khi đọc báo bên phòng sách, một đợt sóng hồi hận xâm chiếm tâm hồn cha. Cha đã nghiêm khắc với con. Sáng ngày, trong khi con sửa soạn đi học, cha đã rầy con vì con chỉ quẹt chiếc khăn ướt lên mặt con thôi, cha đã mắng con vì giày con không đánh bóng, cha đã la khi con liệng vài vật xuống sàn.

Trong lúc điếm tâm, cha lại bới lỗi con nữa: con đã làm đổ sữa trên bàn, con đã nuốt vôi vàng mà không nhai, con tỳ khuỷu tay lên bàn, con phét nhiều bơ quá... Khi ra đi, con quay lại chào cha: "Thưa cha, con đi..." Và cha đã cau mày: "Ngay người lên..."

Buổi tối, vẫn điệu đó. Ở sở về, cha rình con ở ngoài đường. Con chơi bi, đầu gối quỳ trong đất cát, vớ rách hở cả thịt ra. Cha đã làm nhục con trước bạn bè, vì bắt con đi trước mặt cha cho tới nhà... "Vớ đất tiền, nếu mày phải bỏ tiền ra mua, mày mới tiếc của mà giữ gìn nó!" Con thử tưởng tượng, có ai là cha mà mắng con như vậy không?

Rồi con nhớ không? Tối đến, trong khi cha đọc sách, con rón rén vào phòng giấy cha, vẽ đau khổ lắm. Cha ngược mắt nhìn lên, bực mình nạt: "Muốn gì đây?" Con không trả lời chi hết, nhưng trong một lúc xúc động không nén lại được, con chạy lại, bá cổ cha, vòng tay nhỏ bé của con ôm cha với tâm tình mà Thượng Đế đã làm nảy nở trong lòng con, mà sự lạnh lùng của cha không làm cho héo hon được... Rồi thì con chạy lên cầu thang.

Con ơi, chính lúc đó cuốn sách ở tay cha rớt xuống và một nỗi sợ ghê gớm xâm chiếm cha. Cái thói hay chỉ trích, trách mắng đã làm cho cha thành một người cha như thế đó. Không phải cha không thương con đâu, nhưng cha đã đòi hỏi ở tuổi thơ của con nhiều quá. Cha đã xét con theo tuổi đời nhiều kinh nghiệm của cha.

Mà tâm hồn con đại lượng, cao thượng, trung thực biết bao. Trái tim nhỏ của con mênh mông như bình minh ló sau rặng đồi. Chỉ một sự hăm dọa tự nhiên lại hôn cha trước khi đi ngủ cũng đủ chứng tỏ điều đó. Tối nay, cha thấy xấu hổ, lại ngồi nép bên giường con.

Cha biết nếu con có nghe được những lời cha thú với con đây thì con cũng chẳng hiểu chi. Nhưng ngày mai, con sẽ thấy, cha sẽ là một người cha thật sự; cha sẽ là bạn của con, con cười cha sẽ cười, con khóc cha sẽ khóc. Cha sẽ đoán khi muốn rầy con và sẽ lập đi lập lại: "con chỉ là một đứa nhỏ... một đứa nhỏ!"

Cha đã coi con như một người lớn. Giờ đây nhìn con nằm trên giường mệt mỏi, yếu ớt, cha biết con chỉ là một em bé thôi. Mới ngày nào, con còn nằm gọn trong tay mẹ, còn ngả đầu trên vai mẹ. Cha đã đòi hỏi con nhiều quá!

LTS: *bức thư Father Forgets này đã được ông Nguyễn Hiến Lê dịch ra tiếng Việt trong tác phẩm "Đắc Nhân Tâm". Chúng tôi đã rút gọn và đã thay đổi một số chữ cho thích hợp và trung thực hơn với nguyên tác.*

Câu Đố Kinh Thánh

Muốn tham dự, xin tìm địa chỉ và chép lại 10 câu Kinh Thánh có ý nghĩa về con trẻ từ những câu đã trích dẫn trong bài ở trang đầu. Mười người đáp đúng đầu tiên gửi về tòa soạn sẽ có thưởng.

12 độc giả đầu tiên giải đáp đúng 100% câu hỏi kỳ trước:

1. Bà Huỳnh Lệ Châu, Winter Haven, FL
2. Bà Nguyễn T. Tuyết Lan, Chicago, IL
3. Bà Phan Trần Đạo, Santee, CA
4. Bà Võ Ngọc Dung (Ann), Arlington, TX
5. Bà Nguyễn Thị Phương Lang, Worcester, MA
6. Bà Diệp Thị Hoa, Arlington, TX
7. Bà Đông Nguyễn, Pinellas Park, FL
8. Ông Lê Ngọc Chính, Conley, GA
9. Ông Huỳnh Khải, Lawrenceville, GA
10. Bà QP Nguyễn Hữu Tâm, N. Hollywood, CA
11. Bà Võ Lan, Sacramento, CA
12. Bà Nguyễn Thu Phương, Orlando, FL

Ôm Nó Vào Lòng

Ôm nó vào lòng có sướng không?
Mồm ma mồm mồm đến là thương
Hôn lên miệng nó, thơm ... mùi sữa
Rúc đầu vào bụng, nó cười... ngon.

Nội ngoại cháu tôi, lúc tới thăm
Đùa giỡn om sòm, và... rất ngoan
Cít trông chúng nó lãng xãng chạy
Chụp được đứa nào... tôi cũng... ôm!

Thế nhưng, chỉ được ít lâu thôi
Mai đây chúng nó lớn lên rồi
Sức mẩy... mà ôm, mà chụp nó
Nó chào, nó hỏi... đủ làm vui.

Hết lòng cảm tạ Đức Chúa Trời
Khi tôi thơ ấu Chúa bông tôi
Đến khi già lão, Ngài không bỏ
Ngài vẫn bông tôi mãi suốt đời (Êsai 46:4).

Tường Lưu

(trong tập thơ Nguyễn Ước Tâm Linh)

Đơn Sơ

Đơn sơ như con trẻ
Sống hồn nhiên, thơ ngây
Đói thì tìm vú mẹ
Vui, mọi người vui lây.

Đơn sơ như hoa cỏ
Đẹp vẻ đẹp đồng hoang
Áo Sa-lô-môn sang cả
Thua hoa cỏ ngàn lân.

Đơn sơ như chim sẻ
Vẫn no đủ hàng ngày
Hơn hẳn người giàu sụ
Tích của, vựa lẫm đầy.

Đơn sơ như lời Chúa
Hãy tin cậy vâng lời
Vững lòng trong sóng gió
Nhìn xem Chúa mà thôi.

Tường Lưu

(trích từ tập thơ Thách Đổ Tâm Linh)

LTS: Thi sĩ Tường Lưu vừa phát hành tập thơ Thách Đổ Tâm Linh với 100 bài thơ tuy ngắn nhưng nhiều ý nghĩa thâm trầm. Nhiều bài có đề tài thách thức tâm linh người đọc, khiến chúng ta đôi lúc phải dừng lại suy xét lại chính mình. Như những lần trước, thi sĩ gửi tặng một số cho NSM để nhờ tặng lại các vị yêu thơ. Xin liên lạc với chúng tôi để nhận tập thơ này. Xin thay mặt độc giả yêu thơ, chúng tôi chân thành cảm ơn thi sĩ. Xin Chúa ban phước lại tâm tình hiến dâng của ông. NSM.

Con Hối Cha

Điền Văn là con của Điền Anh, ít tuổi mà rất khôn. Văn thấy cha làm quan hay vụ lợi riêng, một hôm hỏi cha rằng:

- Con của con gọi là gì?
- Gọi là cháu.
- Cháu của đứa cháu gọi là gì?
- Ai biết gọi là gì được.
- Cha làm tướng nước Tề, trải qua ba đời vua, nhà giàu có hàng ức triệu, mà môn hạ không có ai là hiền tài cả. Con nghe nói nhà quan tướng võ tất môn hạ có người giỏi võ; nhà quan tướng văn tất môn hạ có người giỏi văn. Nay, cha áo gấm áo vóc, mà người giỏi trong nước rách rưới; đầy tớ thừa ăn, mà người giỏi trong nước đói khát. Cha quên hết việc dân, việc nước, chỉ chăm lo thu vén làm giàu cho kẻ sau này không biết gọi nó là gì. Thật quá là lảm thây!

Sử Ký - Mạnh Thường Quân truyện

Điền Văn nhân lúc thanh nhàn,
Lân la hỏi bố Điền Anh thế này:
Cha thời gấm đỏ gấm xanh,
Nhân tài trong nước chẳng mạnh áo lành.
Thu thu vén vén sao đành?
Góp gom vàng bạc để dành làm chi.
Việc công lân lữ mai ni,
Ngày sau cháu chút biết gì đến cha.

Hoàng Phùng Miên diễn thơ
(trích Cổ Truyện Lược Ca)

LTS: Nhà-văn-nhà-giáo Hoàng Phùng Miên đã viết và xuất bản được một số sách có giá trị về văn học như: *Ưu Quốc Thi Tập*, *Đường Vào Văn Nghệ*, *Cổ Truyện Lược Ca* (tập I, II), *Việt Nam Bình Sử Truyện*, *Việt Nam Hàn Thi Bình Chú*. Quý vị có thể liên lạc với tác giả:

3433 W. Del Monte Dr #233, Anaheim, CA 92804.

Điện thoại: (714) 484-2978.

**Một số Châm-ngôn, Ngạn-ngữ thông dụng
trong tiếng Anh có nguồn gốc từ Kinh Thánh**

Tục ngữ, thành ngữ, ngạn ngữ, châm ngôn, cách ngôn... nằm trong gia tài văn hóa mà người xưa để lại cho chúng ta. Bất cứ dân tộc nào cũng có những câu nói ngắn gọn, cô đọng, súc tích, dễ nhớ. Tuy ít lời nhưng chúng nói lên được rất nhiều ý tưởng thâm thúy. Nhiều câu nói này đã thành những viên ngọc quý trong túi khôn của loài người vì dạy chúng ta cách tu thân và xử thế khôn ngoan. Văn hóa Âu Mỹ chịu ảnh hưởng Kinh Thánh rất sâu đậm. Từ các tác phẩm văn chương cho đến các câu nói hằng ngày, chúng ta bắt gặp nhiều ngạn ngữ, châm ngôn có nguồn gốc từ quyển sách quý báu này.

Chúng tôi sưu tập được lối 200 châm ngôn, ngạn ngữ đặc biệt đó với mong ước giúp ích một phần nào cho các bạn đang học Anh văn nhưng trước giờ không quen biết với Kinh Thánh. Chúng tôi cố gắng tìm những câu tục ngữ, ca dao Việt Nam diễn tả ý tưởng tương tự để các bạn dễ hiểu. Kỳ này chúng ta tìm hiểu những câu có chữ thuộc văn A.

BS Châu Ngọc Hiệp

Giải thích những chữ viết tắt:

BCĐ: Bản cổ điển (bản Cadman)
BPT: Bản phổ thông (Giáo sư Phạm Q. Tâm)
BDHD: Bản dịch hiện đại (M. sư Đặng Ngọc Bái)
BDY: Bản diễn ý (M. sư Lê Hoàng Phú)
KJV: King James Version
NKJV: New King James Version
NIV: New International Version
TCTK: Thi ca Thánh Kinh (T. sĩ Phan Như Ngọc)

1. All things to all men:

- Nguồn gốc: I-Cor. 9:22. Theo bản Kinh Thánh NKJV: “to the weak I became as weak, that I might win the weak. I have become all things to all men, that I might by all means save some.”

- I Côrintô 9:22 BPT: “Đối với người yếu đuối tôi trở nên yếu đuối để cứu những người yếu đuối. Tôi đã trở nên như mọi người để có thể cứu một số người bằng mọi cách.” BCĐ: “tôi đã trở nên mọi cách cho mọi người...” BDY: “tôi hòa mình với mọi người ...”

- Câu này do Thánh Phao-lô muốn hòa mình với người khác, tìm mẫu số chung tương đồng với

người, để tìm dịp giới thiệu Đấng Christ cho họ. Ông William Barclay, trong Giải Nghĩa Kinh Thánh viết rằng: “Chúng ta chẳng bao giờ có thể làm chứng đạo hay kết bạn với bất cứ ai, trừ phi chúng ta biết nói cùng một thứ ngôn ngữ, suy tư cùng tư tưởng với kẻ khác. Có người bảo dạy học, làm thầy thuốc và làm mục sư là “ba nghề làm thầy thiên hạ”. Bao lâu chúng ta còn thái độ trịch thượng và không cố gắng tìm hiểu, tìm một điểm để tiếp cận người khác, chúng ta sẽ chẳng làm gì được với họ cả.”

- Câu này tương đương câu: “When in Rome, do as Romans do,” “ở bầu thì tròn, ở ống thì dài,” “nhập gia tùy tục, nhập giang tùy khúc” (入家隨俗 入江隨曲)... Ngày nay, ở đôi lúc, câu “all things to all men” bị xử dụng lệch lạc đi, khi chỉ những người “theo gió phát cỏ,” “hoạt đầu chính trị” (滑頭政治) ...

2. All things work together for good:

- Nguồn gốc: Rom. 8:28, theo bản KJV: “And we know that all things work together for good to them that love God, to them who are the called according to his purpose.”

- Câu Rôma 8:28 BPT dịch là: “Chúng ta biết trong mọi việc, Thượng Đế đều làm lợi ích cho những người yêu mến Ngài, là những người Ngài đã gọi, theo mục đích của Ngài.” BDY: “Chúng ta biết mọi việc đều hợp lại làm ích cho người yêu mến Chúa, tức là những người được lựa chọn theo ý định của Ngài.”

- Câu nói này an ủi nhiều người khi gặp nghịch cảnh, tức là những hoàn cảnh không thuận lợi vì Đức Chúa Trời sẽ biến đổi tai họa ra phước hạnh cho những người yêu kính Chúa.

3. Never let the sun go down on your anger

- Nguồn gốc: Eph. 4:26

- Phao-lô khuyên trong Êphêsô 4:26: Khi đang nóng giận chớ nên phạm tội, và hãy nguôi giận trước khi mặt trời lặn (BPT).

- Tục ngữ Việt Nam: “no quá mất ngon, giận quá mất khôn” “vui đừng hứa, giận đừng nói.”

- Trong chữ Nho, NỘ (怒) là giận, theo chiết tự “nộ” gồm chữ nô (奴) là nô lệ và chữ tâm (心) là lòng. Người xưa có lẽ cho rằng ai không kiềm hãm được cơn giận, là trái tim mình đang trong tình trạng nô lệ.

- Làm người, không ai là không có những lúc nổi giận, nhưng làm sao mà không để mình thốt ra

những lời không đẹp, hoặc làm những việc không hay, để khỏi có những hối tiếc về sau.

- Để cơn giận kéo dài, sôi sục trong lòng chỉ làm hại mình: tim sẽ đập nhanh, huyết áp sẽ tăng vọt, trí óc mất sáng suốt và sẽ mất ngủ nếu vẫn còn nuôi cơn giận sau khi mặt trời lặn. Trong tiếng Anh, cơn giận (Anger) và nguy hiểm (Danger) liền nhau một vần, và chỉ cách nhau một mẫu tự D, tức là chỉ cách nhau trong gang tấc. Trong cơn giận, chúng ta dễ có những quyết định vội vàng, những hành động nông nổi, bất chấp hậu quả. Các nhà tù nhan nhản những người bình thường như chúng ta, vì không kèm được cơn giận trong phút chốc mà họ can tội sát nhân. Những người này sống trong ân hận suốt đời.
- Để có sự bình an trong tâm hồn, hãy dập tắt cơn giận càng sớm càng tốt!

4. Apples of Gold

- Nguồn gốc: Prov. 25:11 “A word aptly spoken is like apples of gold in settings of silver.”
- Châm Ngôn 25:11: “lời bàn đúng lúc, chẳng khác gì trái táo vàng trên đĩa bạc” BDY. “Không gì quý bằng lời bàn đúng lúc, như quả táo vàng trên đĩa bạc mời dâng” (TCTK).
- Ngạn ngữ của người Lebanon có câu: “Nói là bạc, im lặng là vàng” (If speech is silver, silence is gold) nhưng lời nói đúng lúc, đúng chỗ, đúng người làm họ lên tinh thần, hay giúp họ giải quyết được nan đề thì quý hơn vàng.
- Ca dao VN:

*Chim khôn hót tiếng rành rang,
Người khôn nói tiếng dịu dàng dễ nghe.*

*Lời nói không mất tiền mua,
Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau.*

5. Ask, and it shall be given you:

- Nguồn gốc: Matt. 7:7 “Ask and it will be given to you; seek and you will find; knock and the door will be opened to you” (NIV).
- Qua Mathiô 7:7 Chúa dạy “Hãy xin, Thượng Đế sẽ ban cho các con. Hãy tìm, các con sẽ gặp. Hãy gõ, cửa sẽ mở ra cho các con” BPT.
- Đây là một trong lời những lời dạy của Chúa Giê-xu, trích trong phần gọi là “Bài Giảng Trên Núi” (Sermon on the Mount). Chúa nhấn mạnh rằng Thượng Đế sẵn sàng ban phước cho ai tìm và xin. Một câu phán khích lệ của Đức Chúa Trời

được ghi trong *Jeremiah 33:3* “Hãy kêu cầu ta, ta sẽ trả lời cho; ta sẽ tỏ cho người những việc lớn và khó, là những việc người chưa từng biết” BCD. (Call to Me, and I will answer you, and show you great and mighty things, which you do not know. NKJV).

- Ngày nay, câu nói thường dùng để khuyến khích chúng ta đừng quá nhút nhát, e ngại, mà hãy mạnh dạn hỏi hoặc nhờ người khác giúp cho mình những nhu cầu chính đáng.

Chuyện Vui Để Cười

Thời gian gần đây, nào chiến tranh, nào bệnh dịch, nào kinh tế tri trệ đã làm nhiều người lo âu. Hằng ngày chúng ta thấy những khuôn mặt đăm chiêu thay vì hớn hờ, nghe những lời than nhiều hơn tiếng cười. Nhiều người chắc hiểu được tâm trạng của Pierre-Augustin : “ Tôi tự ép mình phải cười với mọi sự vì sợ rằng tôi phải khóc” (I force myself to laugh at everything for fear of being obliged to weep). Chúng tôi sưu tầm vài chuyện vui mỗi kỳ để cống hiến cho quý vị ít viên thuốc bỏ qua tiếng cười.

Vô Thản:

Cô gái (nói với mẹ): “Anh Minh muốn cưới con, nhưng con không thích vì anh ấy là người vô thản, không tin là có địa ngục.”

Bà mẹ (nghe rãng): Không sao đâu con, cứ lấy nó đi, rồi đây hai mẹ con mình sẽ cho nó biết sống trong địa ngục là thế nào.

Đường Lên Tu Viện:

Một ký giả tìm đường đến thăm một tu viện nổi tiếng bên Âu Châu. Tu viện được xây cất trên đỉnh núi cao từ mấy trăm năm nay. Không có đường lên nào khác hơn là ngồi trên một cái thúng lớn cột với 3 sợi dây thừng, có hai người đứng trên ngọn núi kéo lên. Mỗi lần chỉ cho một người ngồi vào thúng. Khi tới phiên mình, anh ký giả thấy mình không lớn con mà thúng thì còn rộng chỗ, bèn mời một tu sĩ gầy guộc cùng vào thúng. Khi thúng được từ từ kéo lên đến nửa chừng núi thì ký giả nghe tiếng kéo kẹt, rãng rặc của những sợi dây thừng buộc thúng. Anh hoảng kinh vì thấy một sợi đã bị đứt nhiều tao, chỉ còn lại một tao mà thôi. Anh bèn hỏi vị tu sĩ: “Những dây thừng này bao lâu họ mới thay một lần.” Tu sĩ điềm nhiên đáp: “Lâu lắm. Chừng nào đứt hẳn họ mới thay.”

Nạn Đói:

Một tu sĩ béo phệ và một nhà văn gầy nhom gặp nhau. Cả hai đều có óc khôi hài. Tu sĩ nhìn nhà văn và nhận xét: “Trông anh, tôi nghĩ đến người ở xứ đang có nạn đói.” Nhà văn nhìn tu sĩ từ đầu đến chân, nói: “Trông Thầy, tôi nghĩ tới những người gầy ra nạn đói.”

Tất cả chỉ là hư không:

Một nhà vua khi đã có tuổi, bắt đầu nghĩ đến tâm đạo, bèn mời một tu sĩ vào triều để giảng đạo cho vua và triều thần. Tu sĩ sống thật giản dị, tài sản chỉ có 2 chiếc chăn làm áo quần thay đổi qua ngày. Sau mấy tuần đàm luận, nhà vua đã học được rất nhiều về lễ đạo. Một hôm, nhà vua mời vị tu sĩ cùng đi khỏi kinh thành, ra ngoại ô để thưởng ngoạn cảnh thiên nhiên. Hai người đang đàm đạo dưới một gốc cây cổ thụ thì một người hầu chạy tới trình với vua là kinh thành đang có biến, đang phát hỏa, nghe đâu hoàng thúc đang định tiếm ngôi vua. Quay lại thì quả thấy thành đô đang cháy rực, khói bay mù mịt. Nhà vua lâm bâm: “mọi vật chỉ là hư không.” Bỗng thấy vị tu sĩ có vẻ dớn dác, nhấp nhòm, ngồi không yên, nhà vua trấn an: “Thầy đừng lo cho tôi, nay tôi thấu triệt lý vô thường thầy đã giảng, tôi còn coi thân tôi như cát bụi hưởng hồ những vật ngoài thân.” Vị tu sĩ lắp bắp: “Cái... cái chăn tôi đang phơi chắc bị cháy!”

Xung Hỷ: 冲喜

Ngày xưa, ở bên Tàu cũng như ở nước ta, nhiều người tin rằng khi người con trai mới lớn mà bị bệnh nặng chữa không khỏi, nếu lấy vợ thì có cơ khỏi bệnh. Họ cho bệnh hoạn là điều xui, còn đám cưới là điều vui (hỷ sự) có thể mang lại may mắn. Trường hợp cưới xin như vậy gọi là Xung Hỷ. Một câu chuyện xung hỷ đã đưa đến một vụ kiện tụng buồn cười đã xảy ra dưới triều nhà Minh ghi trong sách Cổ Kim Đàm Khái. Tại tỉnh Giang Tô có 2 gia đình đã có giao ước thông gia với nhau. Họ Triệu có con gái, họ Tiền có con trai. Chàng rể bị bệnh nặng, nên gia đình chàng trai xin Xung Hỷ tức là cưới gấp. Ông bà Triệu không tin vào tập tục này, lại sợ chàng rể chết sớm thì con gái mình thành góa bụa, nên muốn trì hoãn đám cưới. Đàng trai đòi trả lại lễ vật và hăm kiện lên quan. Ông bà Triệu thật là bối rối, không biết giải quyết sao. Bỗng Lão Triệu nghĩ ra được một kế, gọi thẳng con trai tên là Toả Trụ, kém hơn cô chị một tuổi, mà hai

chị em thật giống nhau, nhờ nó đóng vai cô dâu hò cho tới ngày anh rể nó khoẻ mạnh lại, nó tìm có về thăm cha mẹ ruột và sau đó chị nó sẽ về với chồng. Toả Trụ ban đầu phản đối giải pháp này, nhưng sau vì thương chị nên nhận. Ngày đưa cô dâu giả về nhà chồng, Toả Trụ trang điểm và hoá trang y như một đứa con gái. Sau khi hai vợ chồng bái thiên, bái địa và phu thê giao bái, Toả Trụ ngắm chàng rể cười thâm. Toả Trụ ngạc nhiên vô cùng khi thấy chàng rể lại là... con gái. Thì ra, ông bà Tiền sợ con trai mình đang bệnh nặng, mới cưới vợ sợ chết sớm hơn nữa. Họ chỉ muốn làm lễ cưới để giải xui thôi! Ông bà Tiền bèn thuyết phục cô con gái tên Ngọc Muội là em của chàng rể, hoá trang thành nam nhân thay cho anh! Toả Trụ và Ngọc Muội đã có gặp nhau vài lần, đã có cảm tình với nhau. Thời xưa, việc hôn nhân là do cha mẹ sắp xếp, nên dù có nặng lòng với nhau mà không được người lớn chấp thuận cũng không thành. Hai đứa này, bên có tình, bên có ý, lại được cha mẹ hai bên vô tình xếp đặt nên 2 đứa thành vợ chồng thực thụ. Toả Trụ cứ cười và thích thú thấy rằng chuyện thực mà đẹp hơn giấc mơ!

Hai tháng sau, anh của Ngọc Muội khỏi bệnh, mẹ mới bảo cô từ nay cô không cần phải ngủ với chị dâu của cô nữa. Ngọc Muội nghe nói, hốt hoảng: “Má ơi, con vẫn muốn ngủ với chị ấy mà!” Ông bà Tiền buồn cười, giảng cho cô là sứ mạng cô ngày nay đã hết, hãy cắt nghĩa cho chị dâu biết để tránh hiểu lầm. Ngọc Muội ôm mẹ khóc và thú thật là mình đang có bầu. Ông bà Tiền gạn hỏi biết được câu chuyện, thì ông tức giận vô cùng, còn bà thì cứng họng. Thật không may cho ông Triệu, chính vào lúc đó, ông nghe nói chàng rể khoẻ rồi, mới sang nhà ông bà sui để đón “con gái” về thăm nhà. Ông Tiền không nói không rằng, bước tới tát cho ông Triệu một tát tai, còn lôi ông Triệu và Toả Trụ lên nha môn. Lúc đó, ông Triệu mới biết lý do tại sao ông bị đánh, ông cũng sôi máu, mắng chửi Lão Tiền. Quan huyện không biết xử ra sao, bèn đưa lên cấp cao hơn là quan ngự sử. Ông này coi xong vụ án, cười mà phê mấy chữ sau đây: “Người gả con lại được dâu, người đón dâu lại được rể. Quanh đi quẩn lại, đây đó một nhà.” Hai ông bố bây giờ nghĩ lại thì thấy đây là điều vui mừng lớn cho cả hai nhà. Nhờ Xung Hỷ mà gia đình nào cũng có dâu hiền, rể quý. Rồi chẳng bao lâu, một bên thì thành ông bà nội, một bên thì thành ông bà ngoại.

Thích ở Thiên Đàng không?

Có người hỏi về Sạt-lô (Charlie Chaplin 1889-1977) có thích sống ở Thiên Đàng không. Ông đáp: “Trên đó phong cảnh chắc là đẹp, khí hậu chắc là dễ chịu nên tôi rất thích, nhưng khi tưởng tượng phải gặp lại những con chiên khó chịu trên đó nên tôi không muốn lên.”

Giới Thiệu bộ sách:

“**Học Gia Chánh Bằng Hình Ảnh**”

của gia đình LEX (Thanh Bình, Trần Kim, Minh).

Đây xem như là một tái xuất giang hồ sau 33 năm, vì vào năm 1970 gia đình này đã xuất bản tại Sài Gòn bộ sách cùng tên và đã được các bà, các cô chiếu cố nồng nhiệt. Ngày nay, với kỹ thuật tân kỳ và cũng với tấm lòng muốn duy trì một nghệ thuật nấu ăn cao quý, gia đình Lex đã soạn lại bài chỉ dẫn, với cân lượng chính xác, cách làm rõ ràng, hình ảnh đẹp, trình bày mỹ thuật, dùng vật liệu phù hợp ở các xứ Âu Mỹ và đặc biệt có phụ bản Anh ngữ giúp con em chúng ta hiểu rõ hơn. Đợt phát hành đầu tiên gồm 4 tập: Món Khai Vị tập 1, Món Ăn Tàu tập 1, Món Ăn Pháp tập 1, Bánh Pháp tập 1. Mỗi tập có 12 món ăn, in trên những bưu thiếp màu đẹp đẽ, chỉ dẫn từng giai đoạn thực hiện món ăn. Đây có thể là một món quà tặng (lễ cưới, Sinh nhật...). Giá bán mỗi tập là \$17. Đặc biệt với \$70 Mỹ kim, LEX sẽ gửi thẳng 4 tập dưới hình thức một món quà trang nhã đến cho người thân kèm lời chúc của quý vị. Quý vị muốn mua có thể nhờ tòa soạn chuyên, hoặc liên lạc Lex Thanh Bình, P.O. Box 1454, Norwalk, CA 90651-1454 email:

lienlac@giachanhbanghinh.com

Website: www.giachanhbanghinh.com

Nếp Sống Mới, do Ban Văn Phẩm Hội Thánh Tin Lành VN tại thành phố Giác-Son-Viên (Vietnamese Christian Church of Jacksonville), Florida, thực hiện và phát hành, nhằm mục đích:

- Giới thiệu Tình Yêu Thiên Chúa,
- Gây dựng, củng cố niềm tin trong Chúa,
- Cổ động một nếp sống mới: lành mạnh, cân bằng, tích cực, tươi trẻ, lạc quan và hướng thượng.

Nếp Sống Mới tri ân

Xin cảm tạ quý vị có hảo tâm, giúp NSM thêm phương tiện gửi tặng món quà tinh thần này tới các đồng hương trong và ngoài nước:

Ân danh, Pinellas Park, FL	\$20
Bà Bennetts Tươi, Deltona, FL	\$10
Bà Jacqueline Berney, Silver Spring, MD	\$30
Bà Cao Văn Bảy, Liège, Bi	\$20
Bà Diệp Thị Hoa, Arlington, TX	\$30
ÔB Đào Kỳ, Lititz, PA	\$50
ÔB Đoàn Quyền, Downey, CA	\$50
ÔB Goffart, Alain & Tâm, SDB, Pháp	\$20
HT Mennonite Winnipeg, Canada	\$150GK
HT TL Monrow, Jonesboro, GA	\$20
ÔB Hồ Đắc Trúc, Cooper City, FL	\$20
Bà Huỳnh Thanh Hoa, Lancaster, PA	\$120
ÔB Huỳnh Văn Hoàng, Chicago, IL	\$20
ÔB Lâm Dân Trường, Liège, Bi	\$20
ÔB Lê Hiền Đức, Lawndale, CA	\$5
ÔB Lý Hải Vinh, West Palm Bch, FL	\$100
Mỹ Phương Grocery Store, Jax, FL	\$20
Ông Nguyễn Hiền, Pasadena, CA	\$20
ÔB BS Nguyễn Quốc Hiệp, Raiford, FL	\$20
Bà Nguyễn Thị Phương Lang, Worcester, MA	\$20
ÔB BS Nguyễn Mai Nghi, Bakersfield, CA	\$200
Bà Nguyễn Thu Phương, Orlando, FL	\$20
ÔB Nguyễn Duy Quang, Milpitas, CA	\$50
Ông Phan Văn Thơ, Jacksonville, FL	\$20
ÔB Sơn Canh, Jacksonville, FL	\$20
ÔB MS Trần Ngọc Kiểm, Charlotte, NC	\$50
Bà Trần N. Lan, Vancouver, WA	\$15
ÔB Trần Văn Toàn, Anaheim, CA	\$20
ÔB Trần Cao Tuyển, Liège, Bi	\$20
ÔB Văn Hùng, Sacramento, CA	\$30
ÔB Vũ Hà Trung, Sylmar, CA	\$20

Số báo trước đã phát hành 2200 ấn bản

Quý vị nào muốn nhận báo biểu này, hay góp ý kiến xây dựng, hoặc góp phần ủng hộ, xin liên lạc:

Nếp Sống Mới,
8991 Blaine Meadows Dr,
Jacksonville, FL 32257-1719
E-mail: nepsongmoi@mucsu.net

Quý vị có thể đọc NSM ở:

www.vietchristian.net/nepsongmoi/